

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

12 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Arnaut Constantin și avocatul acestuia, Olaru Eduard, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 31 martie 2014 și deciziei Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2015, în cauza penală în privința lui

Arnaut Constantin Ion, născut la 15.02.1950, originar și locuitor al sat. Giurgiulești, r-nul Cahul.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.12.2011 – 31.03.2014 (prima instanță);

2. 14.05.2014 – 09.02.2015 (instanța de apel);

3. 09.07.2015 – 12.08.2015 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 31 martie 2014, Arnaut Constantin a fost condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 3 ani, în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 3 ani.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Arnaut Constantin i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 5 ani, iar conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani.

S-a încasat de la Arnaut Constantin în beneficiul statului 282631 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Arnaut Constantin exercitând funcția de șef secție logistică în Biroul Vamal Cahul în conformitate cu prevederile ordinului nr. 814-p din 06 iulie 2007 al directorului General al Serviciului Vamal, fiind responsabil de îndeplinirea și respectarea Legilor, Hotărârilor Guvernului, cerințelor Codului vamal, Legii serviciului în organele vamale, regulamentului secției, executarea întocmai a ordinelor, dispozițiilor conducerii Serviciului vamal, indicațiilor șefului biroului vamal ce țin de competența secției, de respectarea disciplinei în serviciu, de asigurarea asistenței metodologice cu privire la desfășurarea și planificarea activității secției, de pregătirea proiectelor de ordine, dispoziții precum și note informative, de examinarea demersurilor, solicitărilor și altor adresări ce țin de competența secției, de reprezentarea intereselor biroului vamal în relațiile cu agenții economici și instituțiile de stat, de organizarea și asigurarea petrecerii inventarierii bunurilor materiale, de analiza

lucrului efectuat, totodată fiind responsabil de răspunderea materială pentru prejudiciul adus în rezultatul activității sale de serviciu, avînd în conformitate cu prevederile art. 11 Cod vamal, atribuțiile în asigurarea respectării legislației vamale, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei în cadrul activității vamale, în lupta împotriva încălcărilor reglementărilor vamale, de a contribui la realizarea măsurilor de asigurare a ordinii publice și în limitele competenței, la asigurarea securității economice a statului, la fel dispunînd în conformitate cu prevederile art. 15 al. (1) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, de obligațiile de asigurare a respectării Constituției, legilor și a altor acte normative, de asigurare a respectării și apărării drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, de executare a ordinelor și dispozițiilor șefilor organului vamal, de respectare a regulamentului de ordine interioară al organului vamal, modului de utilizare a informației de serviciu, de îndeplinire a instrucțiunilor de serviciu, de respectare a regulamentelor și altor acte normative, să acționeze în scopul combaterii acțiunilor ilicite, să nu se lase intimidat de presiuni sau influențe exercitate asupra sa de către persoane, structuri din interiorul sau din afara instituției privind îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de semnalizare a faptelor de comportament care încalcă grav etica profesională, în procesul activității sale în postul vamal Giurgiulești – Galați a Biroului Vamal Cahul, la data de 03 iulie 2008, aflîndu-se în s. Giurgiulești, r-nul Cahul, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, avînd scopul însușirii ilegale a bunurilor încredințate în administrarea sa și anume, a țigărilor în asortiment primite personal la păstrare de la șeful SCF Giurgiulești, F. Cotelea, în baza actului de primire-predare cu seria SU 1729 din 02 iulie 2008 și anume 780 pachete de țigări de marca „Viceroy” și 240 pachete de țigări de marca „More”, în continuarea acțiunilor sale infracționale, folosindu-se de situația sa de serviciu, acționînd din interes personal și material a delapidat 780 pachete de țigări de marca „Viceroy” cu valoarea unui pachet de 5 lei, în sumă totală de 3900 lei și 240 pachete de țigări de marca „More” cu valoarea unui pachet de 4,50 lei, în sumă totală de 1080 lei.

Astfel, prin acțiunile sale infracționale inculpatul a delapidat 1020 pachete de țigări în asortiment în sumă totală de 4980 lei, prin ce a cauzat intereselor publice prejudiciu în proporții considerabile.

Tot el, exercitînd funcția de șef secție logistică în Biroul Vamal Cahul în conformitate cu prevederile ordinului nr. 814-p din 06 iulie 2007 al directorului General al Serviciului Vamal, în perioada 23 octombrie 2009 - 27 aprilie 2010, manifestînd o atitudine neglijentă și neconștiincioasă față de atribuțiile sale de serviciu, îndeplinind necorespunzător obligațiile sale de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, nu a întreprins acțiuni în vederea asigurării păstrării integrității corpurilor delictive transmise de către colaboratorii Biroului Vamal Cahul și păstrate în depozitul postului vamal Giurgiulești – Galați al Biroului Vamal Cahul, amplasat în sat. Giurgiulești, r-nul Cahul, urmare a cărui fapt au fost sustrate de persoane nestabilite - 5500 pachete de țigări de marca „Winston Slims”, cu valoarea unui pachet de 8,75 lei, în sumă totală de 48125 lei, - 17635 pachete de țigări de marca „Winston Blue” cu valoarea unui pachet de 7,60 lei, în sumă totală de 134026 lei; - 1350 pachete de țigări de marca „Viceroy” cu valoarea unui pachet de 7 lei, în sumă totală de 9450 lei; - 24375 pachete de țigări de marca „Doina” cu valoarea unui pachet de 2,31 lei, în sumă totală de 56306,25 lei; - 8125 pachete de țigări de marca „Plugarul” cu valoarea unui pachet de 2,35 lei, în sumă totală de 19093,75 lei; - 1620 pachete de țigări de marca „MT” cu valoarea unui pachet de 3,50 lei, în sumă totală de 5670 lei.

Astfel, prin neglijența în serviciu, adică prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiințioase față de ele a cauzat intereselor publice prejudiciu în sumă de 277651 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat și apărătorul său, E. Olaru, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care C. Arnaut să fie achitat de comiterea infracțiunilor imputate.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

- în cauză nu s-a constatat existența prejudiciului material cauzat statului, deoarece bunurile din tutun confiscate sunt sortite pieirii și nu prezintă interes material pentru stat, indiferent de faptul că au preț și erau luate la balanță;

- despre faptul neajunsurilor țigărilor în depozit a raportat superiorilor, la care aceștia nu au reacționat și consideră, că dacă a fost diminuată reputația Serviciului vamal el urma a fi concediat, dar nu condamnat;

- instanța neîntemeiat a refuzat să citeze martorii Doagă V., Brailean S., Micleușeanu Ig., care au predat țigările la depozit, cât și pe Arabadji Gh., Arabadji I., Donea P., care au fost audiați la urmărirea penală, însă, nu au fost incluși în lista martorilor de către procuror.

4. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2015, pronunțată integral la 20 martie 2015, a fost respins apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța a conchis că probele apreciate de către instanța de fond, în temeiul art. 101 Cod de procedură penală, demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate și anume prin:

- declarațiile martorilor V. Caragherghi (vol. 1, f.d. 30-31; vol. 4, f.d. 81-84), E. Carastan (vol. 1, f.d. 27-29; vol. 4, f.d. 85-88), F. Cotelea (vol. 4, f.d. 89-90), A. Anghel (vol. 4, f.d. 91-94), I. Arabadji (vol. 4, f.d. 95), Gh. Arabadji (vol. 4, f.d. 96);

- actul de sigilare a depozitului Biroului Vamal Cahul aflat pe teritoriul postului vamal Giurgiulești-Galați Auto din 08.06.2010, prin care se atestă faptul că a fost efectuată sigilarea depozitului (vol. 1, f.d. 6);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.06.2010, potrivit căruia a fost cercetat depozitul BV Cahul, amplasat pe teritoriul Postului Vamal Giurgiulești-Galați (vol. 1, f.d. 7, 8);

- actul de inventariere a țigărilor aflate în depozitul Biroului Vamal Cahul amplasat pe teritoriul Postului Vamal Giurgiulești-Galați Auto și Postului Vamal Cahul-Oancea din 18.06.2010, potrivit căruia a fost constatată o lipsă de pachete de țigări (vol. 1, f.d. 9);

- actul de primire-predare din 27.04.2010, potrivit căruia bunurile materiale din depozit au fost predate de C. Arnaut către V. Caragherghi (vol. 1, f.d. 56-57);

- declarația de inventar din 12.07.2010 (vol. 1, f.d. 58);

- procesul-verbal al ședinței comisiei de inventariere a bunurilor materiale ale Biroului Vamal Cahul (vol. 1, f.d. 59);

- procesul-verbal privind transmiterea la păstrarea responsabilă a bunurilor reținute din 23.10.2009, prin care s-a transmis la păstrare lui C. Arnaut țigări în asortiment în cantitate de 283214 pachete, reținute la 23.10.2009 de către OUP al SV, I. Micleușeanu (vol. 1, f.d. 60);

- ordinul nr. 154 din 23.03.2010 cu privire la schimbarea gestionarului depozitului din Postul Vamal Giurgiulești-Galați și creării comisiei pentru inventarierea bunurilor din depozit (vol. 1, f.d. 67);

- ordinul nr. 814-p din 06.07.2007 cu privire la numirea în funcție a colaboratorilor Biroului Vamal Cahul (vol. 1, f.d. 69);
- fișa postului nr. 247 din 23.11.2009, a lui C. Arnaut, ca șef al secției logistică în BV Cahul (vol. 1, f.d. 70-73);
- contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 01.01.2009, încheiat între Biroul Vamal Cahul și C. Arnaut (vol 1, f.d. 74);
- regulamentul sectorului logistică al Biroului Vamal Cahul (vol. 1, f.d. 75-77);
- procesul-verbal de transmitere la păstrare a bunurilor reținute din 01.10.2009 (vol. 1, f.d. 101-102);
- procesul-verbal de percheziție din 25.08.2010 la domiciliul lui C. Arnaut (vol. 1, f.d. 115);
- actul nr. SU 1729 de primire-predare din 02.07.2008 (vol. 1, f.d. 116);
- rapoartele șefului de schimb „Giurgiulești-Galați”, N. Badica și inspectorului inferior UCF „Giurgiulești-Galați”, V. Șișcov din 01.07.2008 (vol. 1, f.d. 118, 119);
- actul nr. 1 de primire-predare a bunurilor (vol. 1, f.d. 120);
- actul de primire-predare a mărfurilor (obiecte pentru păstrarea responsabilă) din 09.07.2008 (vol. 1, f.d. 121);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 14.10.2010 (vol. 1, f.d. 172-173);
- notificarea prezentată de Serviciul Grăniceri al R. Moldova din 01.11.2010 (vol. 1, f.d. 186-187);
- încheierea pe faptul lipsei a 58605 pachete de țigări din depozitul Biroului Vamal Cahul din 20.10.2010 (vol. 1, f.d. 194-195);
- solicitarea și notificarea privind costul bunurilor (mărcilor de țigări) (vol. 2, f.d. 97-99);
- încheierea cu privire la finalizarea anchetei de serviciu din 25.08.2010 (vol. 1, f.d. 110-115);
- regulamentul intern al Biroului Vamal Cahul din 04.05.2010 (vol. 2, f.d. 117-144);
- procesul-verbal al ședinței de inventariere a bunurilor materiale ale Biroului Vamal Cahul nr. 154-o din 23.03.2010 (vol. 3, f.d. 14);
- copia registrului de evidență a mărfurilor reținute, confiscate sau lăsate la păstrare din ianuarie 2009 (vol. 3, f.d. 16-49);
- notificarea IFS Cahul referitor la articolele din tutun care nu au fost preluate la evidență din 08.06.2010 (vol. 3, f.d. 55-57);
- notificarea Biroului Vamal Cahul din 11.06.2010 cu anexa mărfurilor reținute sau lăsate la păstrare la 01.11.2009 (vol. 3, f.d. 59-62);
- notă conform registrului de evidență a mărfurilor reținute la balanța Biroului Vamal Cahul la data de 07.06.2010 (vol. 3, f.d. 63-66);
- lista bunurilor aflate în gestionarea Biroului Vamal Cahul (vol. 3, f.d. 67-79);
- notificarea Serviciului Vamal din 04.04.2013, precum că colaboratorul vamal în perioada anilor 2008-2012 nu a raportat sau informat conducerea Serviciului Vamal despre cazuri de sustragere a țigărilor, încredințate spre păstrare responsabilă, din depozitul Postului Vamal Giurgiulești-Galați a BV Cahul (vol. 4, f.d. 44-45);
- notificarea prezentată de Biroul Vamal Cahul din 06.02.2013, precum că nu au fost găsite comunicate, rapoarte, notificări parvenite de la C. Arnaut cu privire la careva infracțiuni săvârșite împotriva sa (vol. 4, f.d. 47);

- notificările Secției urmărire penală a CPR Cahul din 05.02.2012, precum că careva sesizări cu privire la sustragerea de bunuri de la C. Arnaut pe perioada anilor 2008-2012 nu au parvenit (vol. 4, f.d. 53).

Instanța a conchis că probele administrate la dosar dovedeau vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d), 329 alin. (2) lit. b) Cod penal și a apreciat critic argumentele de nevinovăție a inculpatului, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a pune la îndoială declarațiile martorilor V. Caragherghi, E. Carastan, F. Cotelea, A. Anghel, I. Arabadji și Gh. Arabadji, audiați în cauză și probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești.

Instanța a menționat, că prin „folosirea situației de serviciu” se înțelege săvârșirea unor acțiuni sau inacțiuni care decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și care sunt în limitele competenței sale de serviciu, adică când situația de serviciu este folosită pentru a sustrage bunurile. Delapidarea constă în însușirea, folosirea sau transmiterea de către făptuitor, în interesul său sau pentru altul, de bani, de valori sau alte bunuri încredințate pentru a le gestiona sau a le administra. Bunurile pot fi încredințate în virtutea funcției de răspundere a făptuitorului, a raporturilor contractuale sau a însărcinării speciale din partea proprietarului.

Drept însușire sau delapidare sunt considerate acțiunile persoanelor care, conform funcțiilor lor de răspundere, raporturilor contractuale sau însărcinării speciale a proprietarului, înfăptuiesc în privința bunurilor încredințate împuterniciri de dispunere, administrare, transportare sau păstrare.

Astfel, instanța a conchis că inculpatul, exercitînd funcția de șef secție logistică în cadrul Biroului Vamal Cahul în baza contractului de muncă, a însușit ilegal pachetele de țigări încredințate în administrare, fapt confirmat prin declarațiile martorilor și prin materialele dosarului.

Instanța a reiterat că, fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 329 Cod penal se particularizează prin aceea că făptuitorul fie nu realizează în genere ceea ce-i revine potrivit competenței de serviciu, fie își îndeplinește obligațiile de serviciu de o manieră necorespunzătoare.

Instanța a apreciat critic poziția inculpatului și avocatului, precum că vinovăția inculpatului în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal nu a fost demonstrată.

Instanța de apel a respins argumentul, precum că nu au fost cauzate daune materiale statului, deoarece bunurile din tutun confiscate sau fără stăpîn sunt sortite pieirii și nu prezintă interes material pentru stat, din motiv că în privința bunurilor nu a fost luată o decizie de către organul competent cu privire la nimicirea acestora, toate bunurile erau la evidență avînd o valoare conform prețurilor stabilite, prejudiciul fiind unul real și efectiv la momentul comiterii infracțiunii.

Prin urmare, instanța a respins, ca fiind declarative, argumentele părții apărării, precum că la dosar nu existau probe pertinente și concludente care să demonstreze vinovăția inculpatului, deoarece probele apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și verificate atît în instanța de fond, cît și în instanța de apel, au demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate, iar aceste argumente au fost apreciate drept tactică de apărare ce urmărea scopul de evitare a răspunderii penale.

La individualizarea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, astfel stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă pentru faptele comise sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei.

Instanța just a admis acțiunea civilă și a încasat de la inculpat în beneficiul statului suma de 282631 lei, deoarece inculpatul a recunoscut acțiunea civilă și a explicat că era de acord să repare prejudiciul cauzat.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de inculpat și avocatul său, E. Olaru, prin intermediul oficiului poștal la 21 aprilie 2015, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 9), 12), 13) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestora și achitarea inculpatului.

În argumentarea recursului, se indică aceleași motive ca și în apel, că instanțele judecătorești au apreciat incorect circumstanțele de fapt ale cauzei cu tragerea unei concluzii neîntemeiate de vinovăție a inculpatului, că probele nu au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În prezenta cauză nu există prejudiciu material cauzat statului, care eronat a fost încasat de la inculpat, deoarece bunurile confiscate din tutun sunt sortite pieirii, acestea conform legii urmau a fi nimicite și nu reprezentau interes material pentru stat, indiferent de faptul că aveau preț și erau luate la balanță.

Inculpatul a raportat superiorilor despre faptul neajunsurilor în depozit, la care aceștia nu au reacționat și consideră, că dacă inculpatul a diminuat reputația Serviciului vamal, el urma a fi concediat.

6. Procurorul a depus referință, solicitând declararea inadmisibilității recursului, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală, întrucât recurentul nu a invocat nici un temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală. Conform art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu prevederile art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În aspectul vizat se reține că recursul înaintat este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 8), 9), 12) și 13) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri de drept pentru declararea recursului ordinar – nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

Colegiul penal relevă, că sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire*” se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea), că instanța

nu este în drept să se pronunțe asupra altei fapte decât cea care a constituit obiectul învinuirii formulate, numai doar în cazurile cînd a intervenit o lege mai blîndă.

De asemenea, din punct de vedere al temeiului de drept că „*inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală*” se înțelege că la momentul săvîrșirii fapta a fost prevăzută de lege ca infracțiune, însă la momentul examinării în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracțiune, fiind exclusă din Codul penal.

Instanța de recurs mai remarcă, că sub aspectul erorii de drept precum că „*faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*” trebuie să se țină seama de modul în care faptele au fost stabilite de către instanțele de fond sau de apel și dacă aceste fapte s-au încadrat în norma penală corectă. Dacă aceste fapte s-au încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită. Eroarea gravă de fapt este evaluarea greșită a probelor și trebuie să fie:

- esențială, să aibă o influență hotărîtoare asupra soluției cauzei;
- evidentă, să fie vădită și contrară probelor existente la dosar;
- preexistentă verificării instanței de recurs, să aparțină instanțelor de fond;
- de natură a influența soluția procesului, adică datorită eronatei stări de fapt reținute să se fi ajuns la pronunțarea unei soluții greșite de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal.

La fel, temeiul de recurs „*intervenirea unei legi penale mai favorabilă condamnatului*”, presupune situația cînd în intervalul de timp cuprins între momentul săvîrșirii infracțiunii și judecarea definitivă a inculpatului a intervenit una sau mai multe legi penale favorabile pentru el, dispoziții, ce se regăsesc în art. 10, 10/1 Cod penal.

Așadar, în recursul respectiv, în pofida prevederilor de drept enunțate, recurenții nu specifică care ar fi erorile concrete de drept și argumentarea esenței circumstanțelor că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, că instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, că inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală și faptei săvîrșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită, precum și care lege penală mai favorabilă a intervenit pentru inculpat, fiind omisă argumentarea ilegalității hotărîrilor contestate.

De menționat, că este declarativ argumentul privind refuzul instanței de fond în citarea și audierea martorilor părții apărării, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată și ținînd cont de contradictorialitatea procesului penal, instanța a admis demersul părții apărării privitor la prezentarea probelor suplimentare, aceștia avînd obligația de a prezenta probele, fiind audiați martorii I. Arabadji și Gh. Arabadji, declarațiile cărora au fost consemnate în procesul-verbal, conform art. 337 Cod de procedură penală (vol. 4, f.d. 63; 72, 95-96), ulterior ședința fiind amînată mai mult de 1 an de zile din cauza neprezentării celorlalți martori ai apărării, ce ducea la tergiversarea examinării cauzei, astfel instanța soluționînd cauza în baza probelor existente (vol. 4, f.d. 64-74). Mai mult, probele administrate pe caz, inclusiv cele cercetate în ședința instanței de fond, au fost verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel, fiind consemnate în procesul-verbal, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală și asupra proceselor-verbale apărarea nu a formulat obiecții în corespundere cu prescripțiile art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală.

Astfel, apreciind argumentele invocate în recurs, Colegiul penal consideră că acesta este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

În acest sens este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, conform cărora judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor, doar aprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propun recurenții este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și de apel, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul înaintat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, deoarece conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Arnaut Constantin și avocatul acestuia, Olaru Eduard, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2015, în cauza penală în privința lui *Arnaut Constantin Ion*, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru